

A tudat átalakulási állapotai

Hathor üzenet a Föld számára Tom Kenyon közvetítésében

2011. április 23.

Meghatározások

Káoszcsomópont: kaotikus események csoportosulása. A Hathorok szerint a Föld Káoszcsomópontba lépett, aminek az eredményeképpen egyre növekvő káoszra számíthatunk –ideértve, (de nem kizárólag) a földrengéseket, a tűzhányók aktivitását, az abnormális időjárás mintákat, az ökológiai gondokat, valamint a gazdasági, szociális és politikai zűrzavart.

A tudat átalakulási állapotai: Így nevezik a Hathorok a nagy veszteség utáni a köztes állapotokat, amikor olyan helyzetben találjuk magunkat, amikor, a régi valóság megszűnt és az új valóság még nem teljesen alakult ki.

Tájékoztató pontok: A Hathorok kifejezése arra, hogyan érzékelünk és tájékozódunk az öt érzékszervünkkel világunkban.

Az Üzenet:

A Káoszcsomópontok alapvető jellegzetessége, hogy a tudatot átalakulási állapotba juttatják. A tudat átalakulási állapota akkor jön létre, amikor a tájékoztató pontok megszűnnek létezni. Amikor pedig ez megtörténik, nullponti állapotba kerülsz, amikor is a korábbi valóságod már nem létezik többé, vagy gyökeresen megváltozott, és eközben az új valóságod még nem született meg.

Mivel a Káoszcsomópont még intenzívebb szakaszába léptetek, az átalakulási állapotokkal kapcsolatos nézőpontunkat szeretnénk megosztani veletek, abban a reményben, hogy saját magatok számára hasznosan fogjátok tudni felhasználni.

Szándékunk szerint az átalakulási állapotokat három részre oszthatjuk: 1: személyes átmeneti állapotok, 2: kollektív átmeneti állapotok és 3: fizikai halál.

Személyes átmeneti tudati állapotok

Elsőként foglalkozunk a személyes átmeneti állapotokkal, mert valóságod érzékelésének működésében személyes érzékelésed a kulcskérdés.

A valóságod érzékelése alapvetően személyes teremtés. Befolyásolja kultúrád kollektív érzékelése, az időpont, a hely és a körülmények, de hogy mit érzékelsz valóságosnak és mit nem, az alapvetően teremtés – a saját teremtésed.

A valóságod érzékelése az érzékelési szokásaidtól függ, feltéve, hogy hasonlítasz a legtöbb emberre. Hozzászoktál az életed valóságainak egyfajta módon történő érzékeléséhez és ezek mondják meg úgyszólván, hogy ki vagy. Amikor reggel felkelsz és ránézel az órára, már meg is jelent előtted az idő kollektív érzékelése. A döntés, hogy belépsz-e ebbe az illúzióba, vagy sem, személyes döntés. Valójában a spirituális mester egyik képessége, hogy képes legyen sikeresen eligazodni a kulturális illúziók között, miközben tisztában van természetükkel.

Amikor személyes élethelyzeted gyökeresen megváltozik, tájékozódási pontjaid hajlamosak eltűnni, vagy újraszervezni önmagukat.

Vizsgáljunk meg egy lehetséges forgatókönyvet: ha ugyanazt a munkát végezted sok éven át, életedet ennek a pozíciónak az igényeihez alakítottad. Adott időpontban ebédelsz. Adott időpontban mész haza. A munkád igényeihez igazítva működsz együtt másokkal. Ha azonban a munka váratlanul és hirtelen megszűnne, ezek az érzékelési pontok eltűnnének. Nem lenne szükség, hogy adott időben kelj fel, hogy adott időben ebédelj, vagy menj haza, és az emberek, akikkel ébrenléted óráinak zömében együttműködtél, már nem lennének elérhetőek számodra.

Ez a helyzet természeténél fogva a legtöbb ember számára zavarba ejtő. Megismételjük: eltűntek a tájékozódási pontok.

Ugyanez a jelenség játszódik le, amikor magánéletedben történik radikális változás. Ha egy számodra fontos kapcsolat hirtelen megszűnik, ennek a kapcsolatnak a tájékozódási pontjai tűnnek el és a tudati átalakulás állapotába kerülsz.

Ha egészségi krízisen mész keresztül és fizikai léted változik meg gyökeresen, eltűnnek tájékozódási pontjaid és ez zavarba ejtő lehet. A tudat átalakulásának állapotába kerülsz.

Ahogy a Káoszcsomópont egyre jobban felerősödik, egyre több és több ember fogja tapasztalni, hogy a lökéshullámok hatására hogyan foszlik szét régi valóságuk. Ami eddig bizonyosság volt életükben, ma már bizonytalan. Ami szilárd talaj volt, arról ma már látszik, hogy nem az. A szó szoros és átvitt értelmében is.

Egyéb tudati átalakulási hullámok is megjelennek ebben a Káoszcsomópontban. Már most is többekre hatással van, de a hatása sokkal inkább szökőár-szerű lesz.

Ez az átalakulási állapot a kultúrák kollektív hazugságainak összeomlásával függ össze. Növekvő mértékben egyre többen és többen fognak a színpalak mögé látni: meg fogjátok érezni a bábok mozgatóinak jelenlétét, bár lehet, hogy valódi kilétük rejtve marad előttetek. Egyre tisztábban fogjátok meglátni, hogy kultúrák valójában manipuláció, korlátozás és sok esetben arcátlan hazugág.

És itt most nem gazdasági hazugságokról, a háborúk hazugságairól, vagy a vallások gúzsba kötő hazugságairól beszélünk, hanem a valós lényedről szóló hazugságokról, amelyek a bebörtönzéseket biztosítják. Ez a hazugság az a hitbeli és kulturális kijelentés, hogy nem vagytok többek fizikai lényeknél, valamint, hogy az egy tény, hogy nem léteznek a földi tapasztalataitokon túl egyéb valóságok, birodalmak.

Ennek a hazugságnak a felismerése az egyén szabadságának előhírnöke, de ez az első lépések során elég zavarba ejtő lehet. Ennek az az oka, hogy a sokdimenziós tapasztalás annyira eltérő a földön a nap, mint nap megtapasztalttól.

Ennek az információnak a megosztásával az a célunk, hogy javasoljuk, hogy alakítsd ki a tudati átalakulás során megteendő gyakorlati lépéseidet.

Amikor egy erőteljes átalakulási állapotba kerülsz, lehet, hogy a legtöbb emberhez hasonlóan a csüggedés állapotába szorulsz. Sokan a tájékozódási pontjaik és a valóságnak hitt valóságuk egyszerre történő eltűnését mélyen megrázónak érzik.

Az idő felgyorsulásának ténye miatt, –ezalatt azt értjük, hogy egyre több tapasztalás játszódik le egyre kevesebb időn belül, – a sokk, vagy a csüggedés állapotában maradás olyan pszichológiai „élvezet”, amelyet nem engedhetsz meg magadnak. Mondanivalónk lényege, hogy – az átalakulási állapot természetétől függetlenül, legyen az életedben bekövetkező változás oka akár személyes, akár a kulturális manipuláció felismerése, – te vagy saját valóságod megteremtője.

Lehetnek történeteid, amelyek megmagyarázzák, hogy életed miért lett hirtelen reménytelen, de ezek csak történetek. Okolhatsz másokat, helyzeteket, szervezeteket a problémáidért, de ez csak a felelősség hamis átruházása. Lehetnek akár igazak is a történeteid, lehetnek személyek, körülmények, szervezetek, amiket okolhatsz, azonban amikor beléptél a tudat átalakulási állapotába, akkor igen erős teremtési folyamat központi örvényében vagy. Nincs ok és szükség siratni a tegnapi napot, ahogy a népi mondás tartja. Ami elveszett, elveszett. Ami elmúlt, elmúlt.

A központi kérdés, hogy „Te mit teszel most?”

Maradsz-e levert, sokkos állapotban, csüggedten, haragudva, vagy szomorúan? Avagy belépsz-e saját életed teremtőjeként valódi lényedbe?

Azoknak, akik a tudat alacsonyabb állapotaiban maradás mellett döntenek, nincs mondanivalónk.

Azokhoz szólunk, akik elég merészek és bátrak ahhoz, hogy felvállalják saját teremtő lényüket. Ha egy vagy ezek közül, lásd tanácsunk:

Amikor minden eltűnik, – amikor a korábbi valóságod tájékozódási pontjai eltűnnek, értsd meg, hogy üres pontba jutottál.

Az üres pont egy fontos átmenet a régi és az új valóság között. Ami volt befejeződött. A veszteség siratása helyett elfogadod az ürességet. Ez sokak számára nagy kihívást jelentő vállalkozás, mert az üres pontban nem lehet semmit tenni. Csupán szemlélheted ezt és önmagadat, mert a senki földjén nincsenek tájékozódási pontok.

Gondold meg jól, milyen új útjelzőket állítasz fel, mert ezek az elgondolások és hitek lesznek a csillagok az elméd új égboltján és ezek a tudatod mennyezetén elhelyezett csillagok fognak vezetni az új idők útjain. Légy tehát bölcs, amikor új csillagaidat, a Misztériumod társ-navigátorait hívod életre.

Kollektív átmeneti tudati állapotok

Mi úgy látjuk, hogy az emberi társadalom egy hatalmas kozmikus kígyóhoz hasonlít, amint levedli régi bőrét és vonaglik, tekergőzik, hogy ledörzsölje régi terhét. Van, amikor ez gazdasági zűrzavar formájában jelentkezik. Időnként politikai jellegű. Esetenként pedig a társadalmi szervezetek átalakulásaként, vagy összeomlásaként mutatkozik.

Olykor pedig a vonaglás és tekergőzés földrengésként, vagy vulkáni tevékenységként, valamint szokatlan időjárási mintaként jelenik meg.

Ahogy szaporodnak az ember által okozott és a természetes katasztrófák, egyre több és több ember kerül a tudat átalakulási állapotába. Akik a földrengéseket, a vulkáni aktivitásokat, vagy pusztító időjárási jelenségeket közvetlen közelből tapasztalják, nyilvánvalóan a legközelebb állnak ahhoz, hogy az átalakulási állapotba kerüljenek. Ám empátikus személyek is úgy élhetik át az emberi, vagy a természeti megrázkódtatásokat, mintha fizikailag is jelen lennének.

Az egyes emberek tudatát egymástól elválasztó fátyol csakugyan tűnőben van, és egyre többen fogják tapasztalni, hogy a világban végbemenő változások zsigeri szinten történnek.

Most pedig olyanok helyzetével foglalkozunk, akik természetes, vagy ember által okozott katasztrófa – mint a földrengés, a vulkánkitörés, vagy a pusztító időjárás – utóhatásaként új valóság megteremtésének kérdésével szembesülnek. (A Hathorok szerint ezek a látszólag tőlünk függetlenül fellépő katasztrófák is szorosan összefüggnek az emberi tevékenységgel A ford. megjegyzése)

Amikor a pusztító erő elég erős, lehet, hogy a korábbi valóság tájékozódási pontjai már nem léteznek. Otthonod, munkahelyed már nincs többé. Lehet, hogy élelmiszer-, vagy vízhiány lép fel és a számos változó együttes hatásaként sokk, vagy csüggedés állapota jöhet létre.

Nagyon pontosan szeretnénk mondandónkat megfogalmazni. A katasztrófa esetén fellépő sokkos, vagy csüggedt állapot természetes, az emlésekre jellemző reakció. Ám amikor a pillanatot meghaladni és átalakítani szeretnéd, akkor saját léted, saját lényed magasabb dimenziói felé, fölfelé kell növekedned, azon tudati birodalmak felé, amelyek időn és téren túl léteznek.

Túlélései egyenleted részeként, a létezésed magasabb tényezőivel való egyesülésed mértékétől függően leszel képes a sokk és a csüggedés enyhítésére.

A központi kérdés, amit fel kell ismerni a káoszban, hogy a káosz bármely formája a lehetőség kapuja.

A túlélés, vagy egy új élet esélye előre nem várt módokon is jelentkezhet. Ennek az az oka, hogy a tájékozódási pontok már nincsenek a helyükön, így a tudatod nem biztos, hogy felismeri a kínáló lehetőséget.

Mélyen gyökerező emberi szokás, vagy hajlam, hogy az új valóságokat a múltbéliékhöz hasonlítja. Szerencsétlen dolog lehet ezzel a beidegződéssel ilyen helyzetekbe bocsátkozni.

Sok mindent mondhatnánk még a káosz eseményeiben meghozott döntésekben érintett hiperdimenzionális valóságokról, de „levágjuk az utat” és inkább gyakorlati információkat adunk át. Talán egy másik alkalommal lesz mód megosztani filozófiai tünődésünket végtelen természetekről és a bennetek rejlő végtelen lehetőségekről. Most azonban egy kicsit egyszerűbbek leszünk és átadunk egy módszert, hogyan lehetsz képes felismerni az előtted feltárulkozó új élet és sors lehetőségeit.

Tegyük fel, hogy beléptél a tudat átalakulási állapotába és elfogadtad az üres pontot és többé-kevésbé jól érzed magad a helyzet hatalmas bizonytalanságában, ekkor azt javasoljuk:

Légy kíváncsi és számíts csodákra.

A kíváncsiság állapotában a tudatodnak abba a részébe lépsz, amelyik az elvárások béklyóitól mentesen tud mozogni. Tudatot a gyermekekéhez hasonlatossá válik és ez az ártatlanság, – ami nem azonos a gyerekességgel, – teszi lehetővé a tudatosság téged nagyban segítő rezgésállapotát.

A csodákra számítás állapotában létrehozod a teremtőerőd kiáramlását és amilyen mértékben valószínűsíted ezt meg, olyan mértékben fog növekedni a szerencsés dolgokkal való találkozások száma, a kedvező egybeesések mennyisége és a váratlan kincsek felbukkanása, legyenek ezek fizikai, mentális, vagy érzelmi jellegűek.

Az elkövetkező események iránti kíváncsiság és a csodákra számítás ilyenfajta kombinációja képes könnyen eljuttatni az üres pontból az új életbe, az új teremtésbe, függetlenül attól, hogy mi történik a körülötted lévőekkel.

Fontos szem előtt tartani, hogy a tudat kollektív átmeneti állapotaiban is minden egyes személy saját valóságának megteremtője és a káosz közepette mindenki másféle döntést hoz, így más személyes valóságba kerül.

Ne hagyd, hogy befolyásoljanak, akik alacsonyabb rezgésű birodalmakba kerülnek. Nem tudod megmenteni őket önmaguktól. Nézz felfelé és élj felfelé kíváncsian és csodákra számítva, még akkor is, ha a legnehezebb helyzeteket képesek, és esetleg fogják is ezek a csodák számodra előidézni.

Fizikai halál

A fizikai testben élők számára az egyik legnagyobb nehézséget a tudat átalakulásának állapotában a halálnak nevezett folyamat jelenti. Ezt az a tény okozza, hogy ilyenkor az összes tájékozódási pont – beleértve az öt érzékszervet is – megszűnik. Ez azok számára a legnehezebb, akik önmagukat kizárólag anyagi létezésükkel azonosítják. Az ő számukra ilyenkor az szűnik meg, amivel önmagukat azonosították.

Bár a fizikai világ megy tovább, az öt érzékszerven keresztül a tudat mégsem kap információt. Olyan, mintha a világ a testtel együtt eltűnt volna. A nagy ÉN, az átalakuló tudat központi tulajdonsága nem kap többé információt a testtől, az érzékszervektől, vagy a külső világtól. Ez mélyen felkavaró és zavarba ejtő lehet azoknak, akik közvetlenül még nem tapasztalták meg lényük egyéb birodalmait.

Átvitt értelemben hasonlítsz egy hatalmas fára, az Élet Fájára, sok ággal és sok-sok levéllel, virággal és mostani fizikai léted csupán egy a levelek, hajtások, vagy virágok közül.

Ha valaki a halálnak nevezett tudati átalakulás állapotán megy keresztül, több lehetőség létezik. Ha spirituális tradícióban élsz, a központi figura – guru, avatar, megmentő – követésével beléphetsz tudati rezgésének birodalmába. Van vallás, ami ezt mennyországnak nevezi.

Ha követed a guru, az avatar, vagy a megmentő útját, meg kell értened, hogy az ő mennyországába lépsz, az ő rezgési képességeibe, és szükségképpen az ő tudati korlátaiba.

Mi az univerzumot végtelen jellegűnek látjuk, és ezzel nem a külső térre gondolunk, hanem az univerzumotok interdimenzionális valóságaira, és tapasztalatunk szerint nincs olyan létező, aki megértené és átfogná a maga teljességében.

Van néhány javaslatunk azoknak, akik a halál birodalmában mégis csatlakozni szeretnének gurujukhoz, avatarukhoz, vagy megmentőjükhöz.

Amikor találkozol guruddal/avataroddal/megmentőddel és ő téged arra érdemesnek ítél, elvisz mennyei birodalmába.

A keleti spirituális tradíciókban élőknek rendelkezésére állnak meghatározott istenségekkel kapcsolatos mantrák. Ezeknek a mantráknak a kántálása a halál folyamatában, vagy a halál birodalmában ugyanezt a hatást eredményezi.

Azok számára, akik nem részei gurut, avatart, vagy megmentőt követő spirituális hagyományoknak, a halálnak nevezett tudat átalakulási állapota más lehetőségeket kínál.

Ahogy a másik két tudati átalakulási állapotban is, a halál birodalmában is van üres pont és ennek alapvető tulajdonsága a csend, a mozdulatlanosság, a nyugalom és a sötétség. Az Ürességben minden lehetőség megvan, csak éppen nem nyilvánul meg. A tölgyfa makkjához hasonlít. A tölgynek, magának a hatalmas fának a lehetősége benne van a makkban, bár még nem valósult meg.

Így amikor az Üresség állapotában vagy, azt a tényt fogod észrevenni, hogy teljesen egyedül vagy a teljes sötétségben és a teljes csendben. Ilyenkor légy tudatában, hogy éppen ekkor vagy legközelebb teremtő erőidhez.

Sorsod további alakulását, – más szavakkal, hogy a lét milyen helyén, vagy birodalmában fogsz tartózkodni, létezni, – az fogja meghatározni, hogy mit választasz következő teremtésedül. Ez egy sorsdöntő útelágazás.

Sok ember, aki fél a sötétségtől, túl korán megy a fénybe. Nem fogják fel, hogy éppen sóvárgásuk teremti meg a fényt. Alagúthoz hasonló kapu nyílik meg előttük, amin be tudnak lépni a fény alagútjába, majd olyanokkal találkoznak, akiket már korábbról ismertek. Ezáltal visszalépnek a megtestesülésbe, vagy a létezés más rezgési tartományaiba, anélkül, hogy teljesen megértették volna a következményeket. Ez is nyilvánvalóan egy a rendelkezésedre álló lehetőségek közül, és ez az, amit sokan választanak.

Azonban lehetőség van arra is, hogy az üres pontban maradsz, az Ürességben magában tartózkodsz, tudatára ébredsz Önmagadnak a tiszta tudatnak – a mindennek felett álló jelenségnek.

Ha elég sokáig bármilyen teremtés igénye nélkül tartózkodsz ebben a tudatállapotban, fel fogod fedezni a nagy Én identitásodat. A tudatosságnak ebből a pontjából pedig megválaszthatod megtestesülésed körülményeit. Megválaszthatod a világot, amelyben élni szeretnél, vagy a tudatállapotod, amiben tartózkodni akarsz.

Az utóbbi módszer adja a legnagyobb lehetőségeket, ugyanakkor ez a legnehezebb is a legtöbb embernek. A nehézség legfőbb oka pedig, hogy az legtöbb ember kellemetlenül érzi magát, amikor nincs teste. A test iránti és a fizikai világ megtapasztalása iránti vágy gyakran túl korán rántja ki az egyént az Ürességből.

Összefoglalva a Káoszcsomópont erősödő szakaszában sokan fogják magukat a tudat átalakulási állapotában találni. Mindegy, hogy milyen szintű helyzetbe kerültél, hogy ez a személyes életedet, a kollektív életeteket érintő változás, vagy a halálnak nevezett átalakulási állapot lesz-e, tudd, hogy te vagy saját valóságod megteremtője.

A Hathorok

2011 április 20

Tom gondolatai és megfigyelései

Ezt az üzenetet rendkívül sokatmondónak tartom, az információk hatalmas tárházának. Többször újra és újra átolvastam és minden alkalommal felfedeztem benne valami újat. Most csakugyan van mit olvasni a sorok között.

Különösen ez a Hathor kijelentés tetszett:

„Gondold meg jól, milyen új útjelzőket állítasz fel, mert ezek az elgondolások és hitek lesznek a csillagok az elméd új égboltján és ezek a tudatod mennyezetén elhelyezett csillagok fognak vezetni az új idők útjain. Légy tehát bölcs, amikor új csillagaidat, a Misztériumod társnavigátorait hívod életre.”

Úgy gondolom, hogy a kollektív tudat szintjén elképzelt valóságunk átalakul. A régi csillagok, a valóságról alkotott gondolatok, hiedelmek és előítéletek, amelyek évezredek óta vezettek minket, mint kultúrát, kihunyini látszanak, arról nem is beszélve, hogy olyan irányokba vezettek minket, amerre sokunk már nem akar tovább menni.

Úgy látszik, hogy kultúránk közös hajója a Nagy Misztérium vizein úgy halad, hogy közben kevés figyelmet tanúsít a bolygó és a rajta lévő élet szentsége iránt. Annak ellenére, hogy öntudatlanak tűnő módon vitorlázunk a Nagy Misztériumon át, éppen a Nagy Misztériumnak köszönheti hajónk és mi magunk is saját létét. Ez a nagyon furcsa kettősség számomra tragikus és szórakoztató tud lenni, attól függően, hogy éppen milyen hangulatban vagyok, és hogy mennyire vagyok össze-, vagy szétkapcsolódva magával a Misztériummal.

A helyzet egyik iróniája, hogy a jármű személyzete, aki mindezt mozgásban tartja életerejé, kreativitása és néha vére, izzadsága, és könnyei felhasználásával, nem más, mint te, meg én, na meg a gyönyörű bolygónkon élő majd' hétmilliárd ember. Mi alkotjuk, – mi mindannyian, – ennek a hajónak a személyzetét, függetlenül attól, hogy milyen személyes helyzetünk, életút-állomásunk, vagy milyenek hiedelmeink.

Többen állítják, és évek óta hangoztatják a „New Age” mozgalomban, hogy közel vagyunk az Egységhez, hogy az Aranykor már itt van a sarkon. En nem osztom ezt az érzékelést.

Mindannyian egy hajóban evezünk, akár tetszik, akár nem. Számomra úgy tűnik, hogy a személyzet kettészakadt. Sokan kitartanak amellet, hogy a kapzsiság, az arrogancia, és bitortlás az igazi referencia pontok a szextánsunkon.

Mások – ahogy én is – érzik, hogy rossz irányba haladunk – hogy nem lehet tovább pusztítani a bolygót és a rajta lévő emberi és nem-emberi életet. Számunkra új csillagok gyúltak elménk egén, és szextánsunkat ezen új irányjelzőkre állítjuk.

A dolgok alakulását senki sem láthatja előre. Ám a körülöttem tapasztalható csendes lázadás bátorsággal tölt el.

A személyzet tagjai közül sokunk, – és úgy vélem, hogy ha eddig elolvastad, akkor te is – tesz lépéseket közös járművünk (azaz kulturális örületünk) megfordításáért, vagy legalábbis lassításáért.

Néhányan az új csillagokat kutatjuk a szextánszon, majd megmutatjuk őket a körülöttünk lévőeknek. Úgy, hogy éljük az elérendő változást. Azáltal, hogy elég bátrak vagyunk, hogy éljük az Új Föld valóságát. Azzal, hogy egyre több jóindulattal vagyunk egymás iránt. Annaira, amennyire csak tőlünk telik.

Ha pedig szükséges, megálljuk a helyünket. Ilyenkor mindig eszembe jut a világ néhány legszegényebb országában folyó kiterjedt küzdelem, a nem-hibrid vetőmagok megőrzésért, olyan vetőmagokért, amelyek termése újra elültethető és ismét termő magokat hoz. (Annaira elszakadtunk a természettől, hogy fel kell hívni a figyelmet, hogy a „magnélküli” kifejezés egyben „génkezelt”-et jelent. A génkezelés általában az örökítő anyag vírusokkal történő fertőzésével történik, elsősorban a szaporodó képesség megszüntetésért. A ford. megjegyzése). Teszik ezt pedig a nemzetközi gazdasági érdekek előtti behódolás helyett, ami a Föld legszegényebbjait rabszolgaságra kényszerítené, ha etetni akarja önmagát, vagy a családját.

Ahogy írom ezt, könny szökik a szemembe, bátorságukat látva, ahogy felkelnek a titánok ellen, akik közös hajónkat kapzsisággal, erőszakossággal és az élet szentsége iránt tanúsított teljes közönnyel irányítják.

Amennyire nehéz és embert próbáló lesz mind az egyének, mind a társadalom számára a ránk váró időszak, ugyanannyira gondolom, hogy létezik remény az elkövetkező bizonytalanságban. Azért mondom ezt, mert az emberi lélek bizonytalan és végzetes időkben időnként megmutatta saját nagyságát.

Ha igazuk van a Hathoroknak, mindannyian számos alkalommal fogunk tudati átalakulási állapotot átélni, még azelőtt, hogy földi időnk lejárna. A régi valóságunk tájékozódási pontjai átrendeződnek. Ahogyan kezeljük annak elvesztését, ahogyan a régi világ valóságát eddig érzékeltük, akként fog alakulni az emberiség életének új életciklusa a Földön.

Nekünk, egyéneknek pedig az fogja meghatározni az előttünk megnyíló tudati birodalmakat, hogy saját életünk átalakulási állapotaiban milyen döntéseket hozunk arról, hogy mit szeretnénk megteremteni.

Kívánok utas- és egyben matróztársam, neked és szeretteidnek békés átkelést a zaklatott idők zavaros vizein. Függetlenül attól, hogy mi következik, függetlenül attól, hogy milyen helyzetekbe kerülünk ezen a veszélyes úton, emlékezzünk mindig, hogy mik vagyunk legfőképpen: saját valóságunk megteremtői.

Új felfedezésre váró csillagok gyúltak az égen. Légy bátor! És jó utat!

©Tom Kenyon 2011. Minden jog fenntartva. másolhatod, megoszthatod ezt az üzenetet bármilyen médián, amennyiben nem változtatod meg, feltünteted a szerzőt, feltünteted a másolásvédelmi nyilatkozatokat és Tom webcímét: www.tomkenyon.com.

Fordító: © Bagi Ákos www.lelekmod.hu 2011

Minden jog fenntartva. másolhatod, megoszthatod ezt az üzenetet bármilyen médián, amennyiben nem változtatod meg, feltünteted a szerzőt, feltünteted a másolásvédelmi nyilatkozatokat és a fordító webcímét.